

правам і свободам, адресована кожній без винятку людині і громадянину України незалежно від того, реалізують вони ці права в конкретних правовідносинах чи ні. Характерною рисою основних прав, свобод і обов'язків є те, що вони рівні і єдині для всіх без виключення, для кожної людини, громадянина, не скасовуються і не набуваються за волею громадянина, а за фактом належать йому, вони є невід'ємними від правового статусу і можуть бути втраченими тільки через припинення громадянства [3, с. 95].

Отже, конституційно-правовий статус людини і громадянина - це встановлена конституцією та іншими законами система юридичних параметрів, яка визначає фактичне становище людини і громадянина у суспільстві на конкретному етапі суспільно-політичного розвитку держави.

Проте, якщо порівнювати права людини і права громадянина то перші є пріоритетні, адже вони поширюються на всіх людей, які проживають у тій або іншій державі, а права громадянина — лише на тих осіб, які є громадянами певної країни.

Найважливішим елементом правового статусу людини є права, свободи та обов'язки, в яких розкриваються основні принципи взаємовідносин держави й особи.

Література

1. Скакун О. Ф. Теорія права і держави: підруч. / О. Ф. Скакун. – К.: Алерта, 2014. – 524 с.
2. Конституція України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 16 черв. 2015 р.: (офіц. текст). – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2015. – 64 с.
3. Конституційне право України: підруч. / за ред. В. П. Колісника та Ю. Г. Барабаша. – Х.: Право, 2008. – 416 с.

УДК 347.822.4(043.2)

Дибаль Б. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О. А., старший викладач

СПЕЦИФІКА ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ

Забезпечення безпеки польотів полягає у поєднанні основних критеріїв: охорона, захист та відповідальність за порушення правил забезпечення безпеки польотів. Тому всі, хто має стосунок до безпеки польотів, безумовно, повинні дотримуватися правових норм та правил, які

регулюють діяльність транспорту.

Особливостями застосування, природою адміністративної відповідальності цікавилися багато вчених, характеризуючи різноманітні сторони вказаного правового явища. Так, погоджуємося з думкою В. К. Колпакова стосовно того, що адміністративна відповідальність – це примусове, з дотриманням встановленої процедури застосування правомочним суб'єктом заходів впливу, передбачених законодавством за вчинення правопорушенням протиправної дії [1, с. 243].

Як явище правової дійсності адміністративна відповідальність характеризується двома видами ознак. По-перше, це ознаки, притаманні юридичній відповідальності в цілому (основні); по-друге, це ознаки, які відмежовують адміністративну відповідальність від інших видів юридичної відповідальності (похідні). Загальноприйнятим способом такого відмежування є вчинення протиправних діянь, які тягнуть за собою настання кримінальної чи інших видів юридичної відповідальності.

Стосовно поняття, сутності та значення адміністративної відповідальності, саме в галузі цивільної авіації вчений А. В. Філіппов виразив таку думку, що застосування терміну «адміністративні протиправні діяння на повітряному транспорті» є не доречним, оскільки таке формулювання охоплює надто широкий спектр відносин, адже на повітряному транспорті може вчинятися величезна кількість адміністративних правопорушень, однак далеко не всі з них спрямовані проти його нормального функціонування, і ще менше з них мають основним об'єктом посягання на безпеку цивільної авіації як адміністративні правопорушення, за які передбачена відповідальність статтями 111–113, 137, 120 та 133 Кодексу України про адміністративні правопорушення [2, с. 27].

Із системи передбачених законодавством адміністративних стягнень за скоєння правопорушень у галузі повітряного транспорту здебільшого застосовується штраф. Може застосуватися попередження та оплатне вилучення/ конфіскація предметів і речей у вигляді додаткових стягнень [3, с. 801].

Особливостями застосування адміністративної відповідальності до правопорушника у сфері цивільної авіації є чітке визначення об'єкта правопорушення, адже без чіткого розуміння, що є об'єктом посягання неможливо правильно кваліфікувати діяння. Мова йде про суспільні відносини, які виникають у процесі здійснення своєї діяльності авіаційними підприємствами, установами та організаціями, дотримання різноманітних правил поведінки з предметами авіаційної безпеки, а також, безперечно, забезпечення громадського порядку та громадської безпеки на авіаційному транспорті. Одним словом, так звана «безпека цивільної авіації» й є об'єктом захисту, незначне порушення цілісності та недоторканності якого тягнутимуть за собою настання адміністративної

відповідальності.

Інститут адміністративної відповідальності передбачає виокремлення спеціального суб'єктивного складу. Оскільки сфера досліджуваних суспільних відносин є досить специфічною, то й коло суб'єктів теж характеризується певними особливостями. Працівники галузі цивільної авіації (працівники експлуатаційних підприємств, льотно-випробувальних станцій, заводів, слухачі навчальних закладів), члени екіпажу повітряного судна тощо, зобов'язані сумлінно, точно і своєчасно виконувати свої обов'язків, не порушувати права інших категорій осіб, які знаходяться на повітряному судні, неупереджено виконувати накази і розпорядження керівників. У разі невиконання вказаних правил особи притягуватимуться до відповідальності відповідно до норм чинного законодавства.

Здійснивши дослідження актуальності застосування інституту адміністративної відповідальності у сфері цивільної авіації, виявило необхідність прийняття спеціального нормативно-правового акту, який різнобічно та ґрунтовно врегульовував би виключно дані питання, адже норми Кодексу України про адміністративні правопорушення містять положення, які опосередковано (в загальному вимірі) вказують на процедуру притягнення до адміністративної відповідальності. В даному випадку, неможливо застосувати усталені норми, які носять загальний характер до кола відносин, охоронюваних та врегульованих також нормами повітряного та космічного права.

Література

1. Колпаков В. К. Адміністративно-деліктний правовий феномен: монографія / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 528 с.
2. Філіппов А. В. Адміністративна відповідальність за правопорушення, що посягають на безпеку цивільної авіації: дискусійні питання / А. В. Філіппов // Юридична Україна. – 2006. – № 6. – С. 26–30.
3. Шостак Л. Г. Застосування окремих заходів адміністративного примусу у сфері цивільної авіації: зб. наук. праць міжнар. наук. конф. «Наука і молодь» / Л. Г. Шостак. – К.: НАУ. – С. 800-803.

УДК 347.123: [61:575] (043.2)

Дмитришина В. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

КЛОНУВАННЯ ЛЮДИНИ: ЕТИЧНИЙ ТА ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Термін «клонування» означає репродукцію біологічного організму, ідентичного на генетичному рівні до організму-донора. В основі